

af Deres forslag, leverancer fra disse firmaer, og vi finder heller ingen anledning til detaljerede begrundelser.

Italien 1950 — XII.

Desværre må vi atter komme tilbage til spørgsmålet angående fileter. Denne gang var kvaliteten endnu utilfredsstillende, og det er nu 3. gang. Mange kunder har vægret sig ved at modtage fileterne og desværre returneret dem, således at konkurrenterne har haft den bedste mulighed for lettere at sælge, især også fordi fileterne på grund af transporten står os i 12—15 lire mere pr. kilo.

Tjekkoslavakiet 1950 — XIII.

— at vi stiller krav om, indenfor rammerne af den dansk-tjekkoslaviske handelsaftale ene og alene at modtage de rigtige leverancer af omhyggeligt behandlede kvalitetsfileter skåret af torsk slagtet umiddelbart før produktionen.

Endvidere har vi erklæret, at varerne kun må stamme fra hygiejniske, upåklageligt indrettede fabrikker.

Man kan iagttage, at antallet af klager egentlig ikke er blevet formindsket gennem årene — tværtimod, fristes man til at tro —, men årsagen til dette er måske ikke, at kvaliteten er blevet ringere, men at kravene om kvalitet er steget i stærkere grad, end kvaliteten har forbedret sig. I visse tilfælde er en kvalitetstilbagegang dog øjensynlig.

Normalt vil der i sådanne tilfælde, hvor der stilles krav til høj kvalitet, være to muligheder for producenterne, nemlig 1) at efterkomme kravene eller 2) at nedsætte prisen, men man er nu kommet ud for det tilfælde, at der fra mange sider overhovedet ingen interesse er for fileter af mindre god kvalitet, uanset hvilken pris de udbydes til.

Dette må i endnu højere grad animere til yderligere kontrolforanstaltninger fra statens side for at imødegå, at de danske fileteksportører skal blive udkonkurreret på kvalitetsspørgsmålet, og at de danske fileter skal komme i miskredit.

Til yderligere belysning af disse problemer kan vi citere en skrivelse, der af en schweizisk importør er sendt til en dansk eksportør, hvor der kommer synspunkter frem, der absolut falder i tråd med de resultater, man i foreningen er kommet til. Og der er ingen tvivl om, at samme synspunkter er gældende og før eller senere vil komme til orde også i andre lande, og det må derfor være af betydning, at der allerede nu sættes ind for at imødegå en kritik.

Der skrives:

Schweiz 1950 — XIV.

Deres meget venlige meddelelse takker vi Dem for, modtag vor tak, fordi De vil gå ind for bestandig kun at levere os førsteklasesse fileter. Dermed opfylder De den forudsætning, som vi under alle omstændigheder må kræve af en leverandør. Det er altid afgørende for et produkts kvalitet, hvorledes en fabrikant stiller sig til dette produkt.

For importørerne i Schweiz består besværlighederne i, at udbudet af fileter i gennemsnit er så stort, at det er ganske umuligt at tage hensyn til alle tilbud.

A-licensen, som før krigen var forbeholdt nogle få, særlig leveringsdygtige og gode fabrikker, er som bekendt i dag meget lettere at opnå, og følgen heraf er, at også sådanne filetfabrikker, der egentlig ikke har nået det niveau, der kræves for den slags forretning, deltager i schweizerhandelen.

Ikke således at vi mener, at schweizerne har en særstilling, men da den internationale konkurrence er særlig stærk i vort land, kommer egentlig kun topprodukter på tale. Således var det før krigen, og således er det også nu igen.

I fiskebranchen kommer hertil, at ganske bestemte forudsætninger skal opfyldes på grund af sundhedsautoriteternes forskrifter, når forretningen skal arbejde i faste rammer, og vi personlig finder, at enkelte danske filetfabrikker nok synes egnede for et snævert samarbejde med vort marked. Derfor beklager vi også, at nogle firmaer, som ødelægger forretningen i dag, har adgang til vort marked.

Og for at tage et eksempel vedrørende udelukkende frosne filet kan vi citere følgende erklæring tilsendt foreningen: